

Т А Б Л И Ц А 26.

Народны пословицы.

Ако лѣто-то недаде, есень-та нѣма что.

Ако посѣешь, щешь и да пожьнешь.

Ако ся Иванче не научи, Иванъ никога нѣма да ся научи.

Безъ мѣкѣ нѣма наукѣ.

Богъ дава, нѣ въ кошыра не накарва.

Гдѣ-то стари-ти ся не слушать, тамъ Богъ не помага.

Гдѣ-то има съгласіе, тамъ е и Богъ.

Добрый-тѣ гласъ иде далѣчь, а лошій-тѣ още подалѣчь.

Добра-та рѣчь желѣзны врата пробива.

Додѣ-то имашь, до тогава чювай.

Единъ другому трѣбва да си помагамы, па ще намъ и Богъ.

Една-та рѣка мые друга-та, а и двѣ-тѣ лице-то.

Едно око господарско, струва по-вече отъ двѣ рѣцѣ слугынскы.

Какво-то посѣешь, това щешь и да пожьнешь.

Кой, что прави, това и намира.

Кой-то ся отъ Бога не бои и отъ хора-та не срамува, ты бѣгай далѣчь отъ него.

Кой-то единъ пѣть измѣже, не го вѣрвать вторы пѣть, ако и истынѣ каже.

Кой-то иска на старость да си отпочива, въ младость трѣбва да ся труди.